advokatnævnet

**DATO: 09.12.2024** **Sagsnr.2024-2213**

# K E N D E L S E

## Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

## Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der repræsenterede modparten i en fogedsag, har tilsidesat god advokatskik ved at afgive fejlagtige og modstridende oplysninger, ved at anmode [klagers] bank om at tilbageholde midler i strid med en fogedretsafgørelse og ved at true med iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse.

## Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. juli 2024. Klagen er udvidet den 17. oktober 2024.

## Sagsfremstilling:

På baggrund af en udeblivelsesdom, der fastslog, at modparten havde et krav mod [klager], indgav [indklagede] på vegne af modparten fogedrekvisition ved Fogedretten i [by] mod [klager].

Fogedretten behandlede sagen den 4. juli 2024. Af fogedbog af 4. juli 2024 fremgår, at [indklagede] på vegne af modparten påstod sagen fremmet, idet der forelå en udeblivelsesdom, som ikke var genoptaget, og som derfor kunne tvangsfuldbyrdes. Det fremgår endvidere, at [klager] påstod sagen nægtet fremmet, idet han mente, der var tale om en urimelig sag, som han med henblik på genoptagelse flere gange havde rettet henvendelse til civilretten om.

Ved kendelse bestemte fogedretten, at sagen kunne fremmes, idet indsigelse mod en doms rigtighed ikke kan gøres gældende i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse. Af kendelsen fremgik, at kravet under fogedretssagen blev opgjort til i alt 30.567,41 kr. [Klager] erklærede sig ude af stand til at betale, og der blev herefter foretaget udlæg i bl.a. følgende:

> *"- [klagers] tilgodehavende på konto i [bank A], maksimalt 30.567,41 kr., og alene det beløb, der er indestående pr. dags dato over 10.000 kr."*

[Klager] har oplyst, at [indklagede] under fogedretsmødet udtalte nedenstående:

> *"Lige nu gør vi ikke noget for at realisere noget i sagen. Det er ikke noget, vi gør mere ved."*

[Indklagede] har oplyst, at [klager] under fogedretsmødet ikke ønskede at afgive oplysninger om sine kontoforhold og bankindestående. Heroverfor har [klager] oplyst, at situationen var den, at han ikke kunne oplyse herom, men at han samarbejdede ved at afgive sit telefonnummer til [indklagede], og at han på intet tidspunkt blev forelagt anmodning om yderligere kontooplysninger, som han skulle have afvist at besvare.

Umiddelbart efter fogedretsmødet rettede en sekretær fra [indklagedes] kontor henvendelse til [bank A]. Af henvendelsen fremgik følgende:

> *"Efter aftale sender jeg dig en skriftlig bekræftelse på, at der skal tilbageholdes 30.000 kr.*
> *Alle midler herudover må [klager] gerne kunne tilgå."*

Da [klager] erfarede, at adgang til hans konti i [bank A] var spærret, kontaktede han banken og oplyste, at der under fogedretsmødet alene blev foretaget udlæg i indestående, der oversteg 10.000 kr.

Herefter pågik korrespondance mellem [klager], [indklagede] og [bank A]. [Indklagede] skrev bl.a., at hans advokatkontor foreløbigt havde bedt [bank A] indefryse 30.000 kr. i det omfang, dette var muligt, således at der fortsat var 10.000 kr. til [klagers] rådighed. Hertil svarede [bank A], at der på intet tidspunkt var givet besked om, at [klager] fortsat skulle kunne disponere over 10.000 kr., og at banken derfor på baggrund af henvendelse fra [indklagedes] kontor havde foretaget spærring af hele bankindeståendet.

Den 24. juli 2024 kærede [klager] fogedrettens kendelse af 4. juli 2024.

Ved kendelse af 21. august 2024 afviste [landsretten] kæremålet med henvisning til retsplejelovens § 584, stk. 2, om at afgørelser om udlæg for krav, der har en økonomisk værdi af højst 50.000 kr., ikke kan kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse. [Klager] blev ved kendelsen pålagt at betale sagsomkostninger med 1.000 kr. til [indklagedes] klient.

Herefter pågik korrespondance mellem [klager] og [landsretten].

Ved e-mail af 15. oktober 2024 påmindede en sekretær fra [indklagedes] kontor [klager] om betaling af pålagte sagsomkostninger på 1.000 kr. Der pågik herefter drøftelser om kravet mellem [klager] og [indklagede]. [Indklagede] skrev i den forbindelse følgende ved e-mail af 17. oktober 2024:

> *"Du er blevet pålagt af Landsretten at betale omkostninger.*
> *Omkostningerne skal betales til os/klienten.*
>
> *Disse kan danne baggrund for udlæg, jf. retsplejelovens § 478.*
>
> *Det betyder også, at hvis beløbet ikke betales inden den anførte frist nedenfor, kan tvangsrealisering af udlagte aktiver iværksættes, jf. tidligere mail herom.*
>
> *Du må søge rådgivning hos egen advokat eller anden rådgiver hvis du har brug for yderligere afklaring.*
> *Men mon ikke det kan lykkes - evt. med bankens hjælp – at fremskaffe beløbet inden fristen, således sagen kan bortfalde."*

Efter yderligere korrespondance meddelte [indklagede] senere samme dag, at sagen ville blive videreført uden yderligere varsel, såfremt betaling ikke skete.

## Parternes påstande og anbringender:

**Klager:**

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at afgive fejlagtige og modstridende oplysninger, ved at anmode [klagers] bank om at tilbageholde midler i strid med en fogedretsafgørelse og ved at true med iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende, at [indklagede] under fogedretsmødet udtalte, at han for nu ikke ville gøre noget "*for at realisere noget i sagen*", hvorefter [indklagede] – uagtet klare instruktioner fra fogedretten om udlæggets størrelse – valgte at anmode [bank A] om at tilbageholde 30.000 kr.

Endvidere har [indklagede] efterfølgende i modstrid med sagens faktiske oplysninger påstået, at hans advokatkontor ikke anmodede om lukning af adgang, hvilket står i skarp kontrast til den skriftlige bekræftelse fra advokatkontoret af 4. juli 2024, hvoraf det fremgik, at der skulle tilbageholdes 30.000 kr. Dette er ikke alene uprofessionelt, men også etisk uacceptabelt.

Dertil kommer, at [indklagede] overtrådte retsplejelovens §§ 478 og 507, inkassolovens § 9 og straffelovens § 280, da han truede med at begære [klagers] bolig solgt på tvangsauktion for et beløb på 1.000 kr.

**Indklagede:**

[Indklagede] har påstået klagen afvist som åbenbart grundløs og har til støtte herfor gjort gældende, at han ikke havde et klientforhold til [klager], men at han alene varetog sin klients interesser i overensstemmelse med sædvanlig praksis for håndtering af fogedretlige sager, og at sagen blev behandlet efter gældende regler i forhold til inkassation.

Eftersom [klager] ikke ville oplyse om sine kontoforhold og bankindestående, kontaktede [indklagede] [bank A] med en forholdsvis "*bred*" henvendelse. [Klager] kunne let have afgivet supplerende oplysninger, hvilket kunne have medført en lettere sagsbehandling. Endvidere har [indklagede] anført, at [bank A] blev orienteret om at tilbageholde 30.000 kr. med fradrag af 10.000 kr.

## Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

## Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der

stemmer med god advokatskik.

En advokat må ikke ved udførelse af en sag gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger. Herunder må advokaten ikke foretage unødige retsskridt eller søge klientens interesser fremmet på utilbørlig måde.

Som sagen er oplyst, lægger Advokatnævnet til grund, at der i fogedretten blev foretaget udlæg i et bankindestående på *"maksimalt 30.567,41 kr."* i [bank A] under hensyntagen til trangsbeneficiet i retsplejelovens § 509, således at [klager] skulle bevare rådigheden over indestående på 10.000 kr. Endvidere lægger Advokatnævnet til grund, at [indklagedes] kontor ved e-mail af 4. juli 2024 ikke oplyste banken herom, idet det fremgik, at banken skulle tilbageholde 30.000 kr., og at beløb *"herudover"* måtte tilgås af [klager]. Dette medførte, at banken spærrede hele [klagers] bankindestående, og at han først fik rådighed over kontoen den følgende dag.

Advokatnævnet finder under disse omstændigheder, at [indklagede] ved ikke at sikre sig, at [klager] kunne bevare rådigheden over bankindestående på 10.000 kr., er gået videre, end berettiget varetagelse af klientens interesser tilsiger.

Det har i vurderingen også indgået, at det ikke for Advokatnævnet er godtgjort, at ovennævnte beroede på en ekspeditionsfejl.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

For så vidt angår den øvrige påklagede adfærd, finder Advokatnævnet, at det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk.1. Nævnet har lagt vægt på, at det ikke er nærmere underbygget eller dokumenteret, at [indklagede] ved sine udtalelser under fogedretsmødet er gået videre end berettiget, ligesom dette heller ikke ses nærmere understøttet i fogedbog af 4. juli 2024. Endvidere har Advokatnævnet lagt vægt på, at [indklagede] ved at varsle, at manglende betaling af sagsomkostninger kunne medføre iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse, alene opfordrede [klager] til at betale og foregribe yderligere omkostninger.

*Konklusion*

Sammenfattende finder Advokatnævnet, at [indklagede] i det ovenfor anførte omfang har tilsidesat god advokatskik, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

## Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard